

gerer. Jeg rejser paa 2., og er paa den Maade afskaaren fra at blive meddelagtig i Deres Viden, hvorefter jeg drev ingen agtereffter. Da jeg ingen kom forbi den 1. Klasse Radio-Avislæser, tilbød han, at jeg maatte laane Nyhederne efter ham, hvis jeg vilde lægge dem ind i Messen, naar jeg var færdig. Det var altsaa eneste Gang, jeg fik læst Skibets Radio-Avis, og jeg tænkte lidt nærmere over Skibets Alder, bygget i 1891, hyggeligt og bekvemt indrettet til samme Aargang, og Forplejningen — efter hvad jeg kunde skønne — var bibeholdt siden samme Anno — i hvertfald siden den ikke ret meget tilbage jevnfort Aarstallet 1891.

Den gamle sovante Skude, der en Gang var saa prægtig og havde første Plads iblandt de Skibe, der anløb Færøerne, sejlede stot sin Kurs, og ved 6^{1/2} Tiden Mandag Aften lagde den til ved Islands Plads.

Jeg løb over Landgangen, saa snart den var kommen ombord, og biledt til Partikontoret — for at finde det lukket; hvorefter jeg opsogte Social-Demokraternes Redaktion og traf en ung, flink og elskværdig Herre, som jeg desværre ikke kender endnu, der satte mig i Forbindelse med Redaktionssekretær Carl Andersen, der meddelte, at Social-Demokraternes Flyvemaskine afgik fra Kasturp Lufthavn Kl. 7 næste Morgen, og om jeg vilde med, skulde han lade Havnelederen det vide. Jeg tog mod Tilbudet, og Tirsdag Morgen blev jeg vejlet og placeret i Flyvemaskinen, hvorefter den ledte os og svævede over det grønklædte Land. Paa den Maade kan man se det *dejlige Danmark*, som det i Virkeligheden er. Efter 1 Time og 25 Minutters Flugt, landede vi paa Flyvepladsen i Vejle og var straks omgivet af en stor Forsamling Mennesker og Dyr. (Kørne satte i Løb, da vi nærmede os Jorden, men da Maskinen var standset, viste de sig at være mindst lige saa nysgerrige som Menneskene).

Forretningsfører Hordum modtog mig ved Ankomsten, og saa kørte vi til det store Stevne.

Et Brag af Bifald hilste mig, da jeg kom paa Kongressen. Enkeltighederne herfra findes omtalt andet Steds i Bladet, hvad der overflodiggor en nærmere Omtale her, men dog vil jeg tillade mig at understrege den Enighed, der prægede den 500 Mennesker store Forsamling.

Torsdag Morgen med Toget til København. Om Eftermiddagen var jeg oppe i Rigsdagen og hilste paa min Rejsekammerat fra Vinterens Valgmøder, Hr. Samuelsen, der erklærede, at han var træt, hvad jeg godt kan forstaa, men forhaabentlig kommer jeg hjem næste Gang med "Tjaldur", — hvad jeg tillader mig at betvivle.

Fredag Morgen er jeg ombord i "Tjaldur", og det skal ikke være til Forklædelse for nogen, men jeg kan ikke bestride, at det var mere hjemligt at befinde sig her ombord paa Hjemrejsen.

Da vi var naaet ud i Nordsoen, aflagde en Brevdue os et Besøg. Den blev hos os til vi havde naaet Sletlandsøerne, hvor den forlod Skibet forstedse. Den havde 1 Ring om hvert Ben. Mandag Morgen sætter jeg Ansigtet mod Koojet og ser Kirkeboens, og hopper ud af Køjen — Hjemme.

Man skal nok vide at samle sit Kluns og Pakkenlikker for at komme i Land, som Tom ikke er længe om at besørge.

Om den herlige Hjemreise var endt. . .

Maurentius S. Viðstein.

Frá útheiminum.

Under Fascismens Regimenter.

Den italienske Statschef Mussolini, under ligesom i sin Tid den tyske Keiser Wilhelm, de stærke Ord. Han har nylig holdt en Tale, hvis opfisdende Karakter er af en saadan Art, at man skulde tro, Italien var i fuld Gang med Forberedelserne

til den næste europæiske Krig, uagtet Krigen i 1914—18 virkede ganske odelæggende paa Europas Økonomi og Overlegenhed i Produktionen. Hr. Mussolini udtaler bl. a.:

"Vi maa i et givet Øjeblik kunne mobilisere 5 Millioner Mand, vi maa kunne bevæbne dem, og vi maa forstærke vor Marine, og vi berømte Luftforsvar maa raade over saa talrige Aeroplaner, at deres Vinger bør kunne formørke Solen i hele vor Lande.

Paa Baggrund af denne svulstige Tale er det af Interesse at læse, hvad det franske borgerlige Blad "le Quotidien" skriver om italienske Forhold. Bladet mener, at Mussolinis sidste Tale, der blev slaaet saa veldigt op, var meget ufuldstændig og trænger til at kompletteres:

De udenlandske Laan, som Mussolini optog for at stabilisere Liren, steg i 1926 til 3 Milliarder, og er i det første Kvartal af 1927 yderligere steget med 3 Milliarder.

Leveomkostningerne i Italien er de højeste i Europa og har næsten helt standset den Turiststrøm, som tidligere skaffede Italien en Formue.

Antallet af arbejdsløse, som i August i Fjor var 70,000, var i Februar i Aar 225,000.

Skat- og Toldindkomster formindskes fra Maaned til Maaned.

Den finansielle Krise er af den Art, at den samlede Aktiekapitals Totalværdi er sunket med 60 pCt. siden April 1926 til samme Maaned i Aar.

Atlanterhavsflyvningen.

Flyveren Lindberg er nu vendt hjem til Amerika, der gav ham en storstilet Modtagelse. Et Luftskib og et Par Hundrede Flyvemaskiner fløj ham i Møde, og Tusinder af Mennesker hyldede ham.

Tre Mand dræbt ved et Jordskred.

Ved Vejle skete forleden en frygtelig Ulykke, idet et Jordskred vældede en 40 Tons stor Gravemaskine, hvorved en Mand, Gravemester Poulsen, der var hjemmehørende i Ringsted, dræbtes, medens to andre Arbejdere fik haarde Kvæstelser.

Úr Føroyum.

Løgtingstiðindini.

Hin stóri parturin av fólkatingsins limum hevur ikki selt á Føroya Løgtingi, og hava tí ikki tilhøvið at fylgja við, hvussu teir ymsu meiningar eru um hessa mál, ið lögtingið hevur til umrøðu. Vælkomin hjálpi hjá teimum hevur herfyri verið at haft Løgtingstiðindi til at miða seg eftir. Ríkisdagurin hevur nú sitið langt inn í summarið, og ríkisdagsmenn kærja seg um, at tað verður læst fyri teimum at koma til kunnleika um tær ymsu stóður, ið menn hava í teim ymsu spurningum, við iðki at prenta Løgtingstiðindi í tíð. Okkum kunnugt eru tey ikki líðug enn — og tað er bert ein mánið til næstu tingsetu.

Tiðindi úr Grønlandi.

(Telegram til Amtið).

Skonnert "Ernestine" og Kutter "Gefion" Fyllas Bank, alt vel, Fiskin gennemgaende lille, rigelige Mengde.

Húsagarðsbýtið.

Tað hevur verið mangan bág-islígt at dyrka upp træðir, innlaggarðir haga, vegna torvskurðarættindir; tí tær flotur, sum best eru hóskandi til at velta, framvegis verða skornar upp til

torv, so leingi sum mógvur fæst, og menn hava tí nógðast at keypt torvskurðarættin á tí innlagda fyrri at kunna velta í frið.

Fyri kortum hevur J. Danielson fingið stykki til uppdyrking, og gongur torvskurðurin aftur her og tamar uppdyrking. Tað er ikki ein fátækur maður, ið annars vil koma at liggja í eld-loysi alt árið, men sjálvur húsagarðsfæstarin, ið nú so nóggliga ger brúk av sínum torvskurðarætti har á staðnum.

Bæði ein og annar spyr, hvat tað álikavæl er fyri rættindir, býráðið hevur skaffa borgarum við sínu "óuppbyggju" býtskontrakt við fæstarin til "Óstre Húsagarðsfæste"? Tað hann framvegis hevur síni rættindir inni á tí av býráðnum útáða "Vestre Húsagarðsfæste".

Norsk Varesse.

Fra det norske Konsulat har vi modtaget en smuk uarbejdet Brochure, omhandlende Norsk Varesse, der afholdtes i Bergen i Dagene fra 31. Juli til 7. August i Sommer.

Messen omfatter 26 Grupper, repræsenterende de forskellige Næringsgrene indenfor Norsk Produktion.

Henvendelser angaaende Messen sker til Messens Kontor, Bergen eller Oslo.

"Varðin".

Felagið "Varðin" hevur sent út stórt duputtíðefti 3—4, ið vert er hjá ollum lesendum at gera seg kunnugan við.

H. M. Eidesgaard, hevur í hesum "Varðin"heftinum framhald av søgu ið fyrr hevur staðið í "Varðinum" ið nevnt: "Hetta ævinliga gonguveikið". Henda søga hevði verið verið ein gíllari umrøðu, og H. M. Eidesgaard ber eftir okkara dómi nakað lítið fram á prent, so tað eru kanska ikki olli ið hava lagt merki til tað lætta, leikandi mál hann skrivur, men, vit vilja geva hesu søgu hansara, okkara besta ummáli og vanda okkum til lesandi og minna tey á at henda søga er skriva av sama skaldið ið bar fram: "Hjálparótin og súlubrotið", og tykir okkum tó ónýtt, at gera meira av, tí tað er fólki ómákn vert at lesa: "Hetta ævinliga gonguveikið".

Yrkning eftir A. Ziska "bóltur í holu". A. Degn skrivur um "Tá ið fransar keyptu kvørnir í Føroyum". Eidsleknin R. K. Rasmussen ber fram eitt gamalt "mannilvssorindi", sum kanska hevði verið hørvið um ikki hesin gloggsykdi danskarin hevði bjarga tí.

Sverri Patursson skrivur á sínum vanliga vakra máli um eitt spøgypar. Eingin kann sum hesin maður greiða frá fugalívi okkara, tað hevur hann so mangan fyrr prógva.

R. Løng skrivur rítsdóm um Jákup Dahl prósts týðingar: "Orðtök Salomons og prædikarin, og Hans Dalsgarð yrkir um "setandi sóle".

Stutt og greitt er hetta Varðahæfti vert at lesa hjá ollum, yngri og eldri — tí her er ein lítill bók, sum hevur nakað til olli.

Banken og Næringslivet.

En Banken lyder paa vor Kontor-dor og ind træder en af Byens Handelsmand. Efter at have hilst Goddag, finder han op af Lommen et Udsklip af en herværende Avis. Vi læser:

— Torsdag den 16. Juni holder A/S Føroya Banki, Thorshavn, lukket paa Grund af Udforesle af Arbejder paa Bankens Maaned-faldne 14. Juni vil saaledes blive optaget 15. Juni.

— Syntes De, at det er en Maade at overtale paa, spørger Manden, da vi har læst Annoncen?

Vi, der gerne vil se den lyse Side af Motiverne, til vore Medmenneskers Handlemaade, svarer, at Banken har vel villet gøre sine Kunder opmærksom paa, at man ikke kunne vente til den 16. med Vekslerens Indfrielse.

— Ja, saa kunde de have fundet en heldigere Form for en saadan Meddelelse, lyder Svaret. Galt er det, at hver anden Mand snart sagt i disse vanskelige Tider man være "Vekslerytter", ofte paa overordent-

lig skrappe Betingelser fra Bankens Side. Derfor behøver Banken ikke gennem Bladenes Annoncer at publicere det ud. Og var der i det hele nogen Anledning til at lukke den Dag? Fordi Banken skulde have nogle Reparationer udført, kunde det vel have været udført udenfor Ekspositionstiden. Næstterne er jo lyse! Og havde man ordnet det paa den Maade, kunde man have undgået den omtalte Annonce, som absolut ikke er pynelig, hverken herhjemme eller for de af vore Kunder i Udlandet, der muligvis faar Øje paa den.

— Saa vidt den nævnte Samtale. Den er et Billede paa, at Kapitalnapheden og Kreditindskrænkningen har affødt en meget bitter Stenning blandt de Næringsdrivende, som blandt andet giver sig Udslag i alt andet end blide Følelser overfor Øernes eneste Bank.

For at erfare lidt nærmere om de her nævnte Forhold, gaar vi ind i selve "Loveburets" Direktionsværelse, hvor vi træffer d'Hr. Hensensmidt og Ludvigsen. Efter at Hilsener er udvekslet, meddeler vi, at nu skal Banken i "Socialen", en Oplysning, der ikke synes at have nogen oprivende Virkning paa d'Hr.s Nervesystem.

— Vi spørger, om Nødvendigheden af Indrykning af den nævnte Annonce.

— Det er da en Hensynsfuldhed fra Bankens Side overfor vore Kunder, lyder Svaret. Havde vi ikke averteret, havde vi sikkert den 17. haft adskillige med Veksler, som havde beklaget sig over, at de ikke var gjort opmærksom paa de i Annoncen anførte Forhold vedrørende Protest, idet en Respdag for Veksler forfalden den 14. Juni, bortfaldt ved Lukningen.

Dette er altsaa Bankens Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Vort næste Spørgsmaal lyder:

— Hvorfor fører Banken en saa haardhændet Laanepolitik? Er dette dikteret af Nødvendigheden?

Herpaa lyder Svaret, at Banken næppe kan siges at være mere haard i sin Laanepolitik end hvad der er gældende for Tiden indenfor Bankverdenen. At Laanemulighederne er stramme, har sin Aarsag i den for Øjeblikket herskende Kapitalnaphed. Iøvrigt driver Banken selvfølgelig sine Forretninger efter fuldt ud forsvarelige banktekniske Principper. Offentligheden har jo Adgang til Kontrol af vor Virksomhed, saafremt man vil gøre sig den Ulejlighed at læse vore offentliggjorte Regnskaber.

Vi gør en Bemærkning om, at Færøerne er et Samfund, hvis Belligenhed er ret isoleret og at Banken som Øernes eneste — efter vor Mening ikke alene bør ledes efter rent forretningsmæssige Principper, hvor d'Hr. Aktionærers Interesser kommer i første Række, men at Banken ogsaa i sin Virksomhed burde erindre de samfundsmæssige Hensyn. Som Øernes eneste Bank, spiller Banken jo en ret betydelig Rolle for Øernes Næringsliv. Vi forsøgte et Interview med d'Hr. paa dette Grundlag, men herpaa ønskede man dog ikke at indlade sig.

En Samtale fik vi dog i Gang om Forholdene. Og vi skal i store Træk gengive Hovedindholdet heraf, da det sikkert er et korrekt Indtryk af Direktionens Opfattelse af Bankens Stilling i det færøiske Samfund.

Der gøres gældende, at naar der saa stærkt tales om, at Færingerne har for ringe Indflydelse paa Banken, saa er man selv Aarsag deri. Da der i sin Tid indbødes til Aktietegning, var det Beløb, der her fra Øerne tegnedes, minimal. Resten af Aktiekapitalen maatte som Følge deraf skaffes udefra. Dernæst gøres gældende, at de færøiske Indlaansmidler, der er til Bankens Raadighed, er for faa, og ikke staar i Forhold til de Laanekrav, der rejses overfor Banken. Der henvises til, at der er en Difference mellem Kontoerne:

"Indenlandske Veksler, Udlaan mod Pant eller Kaution og Kassekredit" og "Indlaan paa Bankbøg og paa Opsigelse" paa ca. 370,000 Kr., som Udlaanene overstiger Indlaanene med. Dette Beløb maa altsaa skaffes udefra, og den Kapital, der saaledes kommer tilveje sendes ikke herop af Interesse for det færøiske Næringsliv og det færøiske Samfund, denne Kapital kræver "sin Løn" efter de paa det internationale Pengemarked gældende Principper. Er Rentefonden høj, kan man ikke slippe billigere heroppe. Færøernes Hovederhverv er Fiskeriet. Denne Næringsgren kræver stor Driftskapital, er Verdensmarkedets Priser undergivet og indeholder et ikke ringe Risikomoment. Dertil kommer, at færøiske Jordbrugsforhold staar langt tilbage. Tages der fat her, vil Jorden, sin Kærlighed tiltrøds, sikkert kunne afkaste Værdier, der kunne frugtbargøres ved Arbringle i Fiskeriet, og der ved i nogen Grad formindskes Eksporten hertil af fremmed Kapital. Dette er jo imidlertid Fremtidsmusik. For Øjeblikkets Vanskeligheder har det ikke praktisk Betydning. Ogsaa Boligforholdene heroppe kræver megen Kapital, — for Tiden for meget — idet Princippet, hver Mand sit Hus, er for dyrt at gennemføre, men den forhaandenværende Kapital. Kunde et Par Familier dele et Hus, den ene som Ejer, den anden som Lejer, vilde der kunne spares meget, som kunde komme til gavnlig Anvendelse paa anden Maade.

Sluttelig gør Direktionen opmærksom paa, at Banken gænger sin Virksomhed heroppe jo heller ikke har udbetalt hele Fortjenesten til Aktionærerne, men at de oparbejdede Fond til Reserver, Kursregulering og Disposition andrager over en halv Million, der naturligvis heller ikke er gemt i "Strømpeskaffers", men anbragt i Omsætningen, for der at frugtbargøres.

Det nytter imidlertid ikke at skælde Banken ud, hævder Direktionen. Deraf gror ingen Værdier. Produktion maa der til, og i samme Omfang som denne vokser og Kapital derigennem opspares og frugtbargøres gennem Øernes Pengeinstitutter, vil disse ikke som nu være afhængig af fremmed Kapital og det færøiske Folk vil da ogsaa kunne opnaa større Indflydelse paa Vilkaarene for de hjemlige Pengemarked end Tilfældet er nu.

Ovenstaaende er Hovedindholdet af den Samtale vi havde med Bankens Ledelse. I en senere Artikel kan der blive Anledning til at høre et Par Roster fra Repræsentanter fra Næringslivet udtalte sig om det for Tiden saa aktuelle Spørgsmaal.

Anton.

Vitarnir.

Sum vit vita, hevur á lögtingi nú í seinastum verið nógv umtala at seta upp fleiri "fýrir" í Føroyum, og undirstrikandi ta semju, ið var um hetta týðningarmál, samdist Løgtingið um at mæla ríkisskýtið og ríkisdag at skjóta pening til hetta endamáli.

Løgtingið krevur í síni umsókn uppsett 10 stórrí og smærri "fýrir"; ríkisskýtið hevur nú borið fram uppskott um at lata pening til at seta upp og rokta 4 "fýrir": 1) á Porkersnesi ella Vikartanga, 2) á Mjóanesi, Nabbinum ella á Stóru Dímun, 3) á Slettanesi, 4) á Kallinum.

Víðvíkjandi hinum "fýrirum" heldur ríkisskýtið tey vera av "lokali Interesse" og mæli til, at staturin skjýtur 1/5 til hetta mál, og tær føroysku kommunimar rinda 1/5 og víðlíkahald og fýrpassarar.

Altso 4 "fýrir" í Føroyum istaðin fyri 10, sum lögtingið hevði sakt um. Mikíð møguligt at hinir 6 eini kunnu fáast, soleiðis, at staturin letur 1/5 og "de respektive færøske Kom-